

La petita història dels noms dels carrers molletans (V)

Els carrers dels sant patrons

Encetem un recorregut celestial amb algunes curiositats dels carrers amb nom de sant o de santa, perquè també en els aspectes eclesiàstics s'ha de respectar la igualtat de gènere. Encara, però, que la diferència és de 17 a 7 a favor dels sants barons.

Comencem per conèixer el carrer dedicat al nostre patró, Sant Vicenç, que és, per això, un dels carrers més antics de la ciutat. La primera referència històrica del nom és ja de 1847, però en aquell temps era només un petit camí que passava davant de la masia de Can Dragó i que comunicava la plaça amb la carretera de Ribes. Amb aquest nom va ser conegut fins l'any 1932 quan, amb els canvis promoguts pels ajuntaments republicans, va passar a denominar-se carrer d'Enric Granados. El nom de l'il·lustre músic va durar el que va durar la República i l'any 1939 es va recuperar el santoral; això sí, amb un oficial San Vicente que va perdurar fins l'època democràtica i la normalització del català. Al mateix sant tenim també dedicada una plaça, que fa funció de rotonda, al mig de la rambla de Pompeu Fabra.

■ Sant Vicenç, màrtir

El curt i discret carrer de Sant Vicenç està dedicat a un diaca que va viure al segle IV, ajudant del bisbe de Saragossa, Sant Valeri. El seu mèrit, a més de bon predicador, va ser el de no

renegar de la fe i sofrir martiri durant la persecució dels cristians decretada per l'emperador romà Dioclecià. En aquest cas no hi confusió possible i sabem a quin Vicenç ens referim, perquè el patronatge té molts segles d'història i això elimina altres candidats més contemporanis, com seria el del valencià Sant Vicenç Ferrer. No passa el mateix amb el cas del carrer de Sant Ramon. Obert en la dècada dels anys cinquanta, podria estar dedicat als dos ramons catalans: el Nonat o el de Penyafort. Creiem que es fa homenatge a Sant Ramon Nonat, patró de les embarassades i dels bons naixements. L'altre és protector d'advocats i procuradors que, segons recull el refranyer, van a l'Infern de dos en dos.

■ La santa patrona

La patrona de la ciutat, la Mare del Déu, té dedicats dos carrers: el de Santa Maria i el del Carme.

Carrer del Carme

El primer té una història discreta a l'espera de la urbanització del Calderí i manté el nom sense modificacions des de 1950. En canvi, el nom del carrer de la Mare del Déu del Carme és molt més antic, de l'any 1900.

Durant un segle, s'ha mantingut quasi igual, excepte durant el període republicà. Entre 1932 i 1939 fou rebatejat amb el nom d'un altre músic, Isaac Albéniz.

Només hem trobat un altre nom de carrer amb alguna de les advocacions de la Mare de Déu, però ja no es conserva. Va haver un carrer de la Pietat durant la tercera part del segle XIX i fins l'any 1910. Després va passar a denominar-se carrer de Gaietà Vínzia. Malgrat això, encara li dediquem el Vot de Poble per la Festa Major. ■

Podeu seguir també la història dels carrers a Ràdio Mollet del Vallès (96.3 FM) amb informacions recollides per Josep Ant. Casanova i Dolors González Reche